

Arrest

nr. 341 154 van 13 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS
Kortrijksesteenweg 641
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 11 december 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 november 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 december 2024 met referthenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 januari 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat B. VRIJENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn op [...] september 1974 in Tombodu. U bezit de Sierra Leonese nationaliteit.

U werd geboren in Tombodu en groeide er ook op. U ging er naar school tot het tweede middelbaar. De burgeroorlog brak toen uit en op 16 jarige leeftijd werd u meegenomen door de rebellen. U bleef bij hen voor 3 jaar alvorens u ontsnapte en naar Guinee vluchtte. U verbleef er bij uw zus, maar reisde vaak naar Sierra Leone.

Ook ging u eens naar Liberia. In 2000 verhuisde u naar Freetown, waar uw ouders ook al woonden. U huwde er in 2003 en werkte er in de transportsector en als techniker. U bleef er wonen tot uw vertrek.

U werd lid van de organisatie Recognizance United Force for Peace (RUF) . Op 6 maart 2016 was er een samenkomst van de groep om de mobilisatie van de gemeenschap te bespreken. De politie viel echter binnen en u werd gearresteerd. U werd vastgehouden in de gevangenis, maar kwam na een week vrij toen uw oom borg betaalde. U bleef echter uw activiteiten voortzetten en op 30 maart 2016 werd u nogmaals gearresteerd, ditmaal bij uw thuis. Opnieuw zat u een week vast in hechtenis vooraleer uw familie uw borg betaalde en u vrijgelaten werd. U besloot daarom het land te verlaten en op 5 mei 2016 stak u de grens over naar Guinee. U bleef daar een week alvorens uw reis verder te zetten via Mali, Burkina Faso, Niger en Libië. Daar bleef u drie weken alvorens de oversteek te maken naar Europa.

U kwam toe in Italië op 2 september 2016, maar diende er geen verzoek om internationale bescherming in. U reisde verder naar Zwitserland waar u toekwam op 24 december 2016. In Zwitserland diende u een verzoek om internationale bescherming in. U werd geïnterviewd, maar wachtte niet op een beslissing. U reisde immers verder naar Duitsland waar u opnieuw een asielaanvraag heeft ingediend op 07 februari 2017. U ontving echter een weigeringsbeslissing op 26 november 2019. U kwam toe op Belgisch grondgebied op 1 december 2021 en diende enkele dagen later, op 3 december 2021, een verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een medisch attest neer (dd. 08.07.2024), een psychologisch verslag (dd.31.08.2024), uw medisch dossier tijdens uw verblijf in het opvangcentrum en een document betreffende bloedresultaten.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u aanvankelijk geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS daarentegen verklaart u dat het niet goed gaat met u. U verklaart ziek te zijn door de stress die u ervaart (notities persoonlijk onderhoud (hierna NPO), p.3). U legt hiervoor een medisch attest neer opgesteld door uw huisarts waarin staat dat u lijdt aan het post traumatisch stress syndroom. Ten eerste dient er te worden opgemerkt dat het attest echter niet vermeldt dat u niet in staat zou zijn om gedetailleerde, coherente en samenhangende verklaringen af te leggen tijdens een persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Het attest in kwestie werd bovendien opgemaakt door uw huisarts en geenszins een gespecialiseerde arts in dit vakgebied. Uit het attest blijkt bovendien niet op te maken op welke onderzoeken de gestelde diagnoses werden gebaseerd, dan wel of u überhaupt werd onderworpen aan een cognitief neuropsychologisch onderzoek. U gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud of u ooit specifieke onderzoeken heeft moeten ondergaan, meent u dat u gewoon telkens vertelde aan uw arts hoe u zich voelde en dan medicatie kreeg (NPO, p.14, 15).

Hoe uw post traumatisch stress syndroom zich uit, valt niet op te maken uit het attest en vermeldt bovendien geen concrete steunmaatregelen. Er werd u daarom gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud met welke specifieke steunmaatregelen er rekening dient worden te gehouden zodat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. U geeft aan dat u geen nood heeft aan dergelijke maatregelen (NPO, p.3). Bovendien werd u gevraagd of u zich fysiek en mentaal goed genoeg voelt om het persoonlijk onderhoud af te leggen waarop u bevestigend antwoordde. Er werd u uitdrukkelijk uitgelegd dat u steeds een pauze kon aanvragen wanneer u daar nood aan had (NPO, p. 3, 14, 21). U geeft bovendien aan dat u uw medicatie dagelijks dient in te nemen en nam deze ook op de dag van uw persoonlijk onderhoud (NPO, p.2). Doorheen het persoonlijk onderhoud werden u manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die u kennelijk kon volgen en waarvan u de logica en inhoud begreep. Er werden zowel open als gesloten vragen gesteld, en waar nodig werd een vraag meerdere malen herhaald of geherformuleerd. De kwaliteit van het gehoor en van de opgetekende verklaringen laten duidelijk zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw asielaanvraag op een functionele en zelfstandige manier uiteen te zetten. Er kan uit de notities van het persoonlijk onderhoud dan ook niet worden afgeleid dat het onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat u niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete, duidelijke, volwaardige en betrouwbare antwoorden te geven op de gestelde vragen.

Zowel doorheen als aan het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde u dat u alle vragen van het persoonlijk onderhoud goed heeft begrepen (NPO p.14, 21, 29).

Gelet op wat voorafgaat kan er in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden en dat kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U geeft aan dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van de problemen die u ondervond door uw deelname en lidmaatschap aan de organisatie Recognizance United Force for Peace (RUFPP) waardoor u tweemaal gearresteerd werd (NPO, p.18). U vreest bij terugkeer naar Sierra Leone gedood te worden (NPO, p. 19)

Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er van een verzoeker wordt verwacht consistente, coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen bij de verschillende asielinstanties – wat u nalaat te doen. U diende op 24 december 2016 een verzoek om internationale bescherming in bij de Zwitserse asielinstanties en op 7 februari 2017 in Duitsland. **Allereerst dient er te worden gewezen dat het tijdstip dat u uw land van herkomst verliet, verschilt naargelang uw verklaringen bij de verschillende asielinstanties.** Zo verklaart u zowel in Zwitserland als in Duitsland dat u Sierra Leone verliet eind mei 2015. Bij de Belgische asielinstanties daarentegen situeert u uw vertrek pas een jaar later. Meer zelfs, ook uw vervolgingsfeiten die u meent te hebben ervaren in uw thuisland zouden zich situeren in 2016. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat de dossierbehandelaar u misschien niet goed begrepen had (NPO, p. 28). Nochtans, werd uw interview in Zwitserland in het Fula afgelegd en in Duitsland in het Krio. Dat u bovendien zowel in beide landen, onafhankelijk van elkaar, verklaarde dat u in mei 2015 vertrok in plaats van mei 2016, is wel zeer merkwaardig. U probeert deze discrepantie te verklaren door te verwijzen naar uw geheugen niet meer zo goed functioneert. Er wordt dan voor de zekerheid nogmaals gevraagd wanneer u denkt dat u uw land heeft verlaten waarop u toch nog blijft herhalen dat dit in 2016 was. Toch dient ook hierbij te worden opgemerkt dat u uw asielaanvraag indiende in Zwitserland en Duitsland respectievelijk 6 maanden en 7 maanden na uw beweerde vertrek uit Sierra Leone in mei 2016. Dat u een halfjaar later niet meer zou weten of u een half jaar of net een anderhalf jaar eerder vertrok uit uw land van herkomst is zeer bedenkelijk en weinig geloofwaardig. Waar u bovendien, na uw vlucht uit uw land, een jaar in Guinee zou hebben verbleven volgens uw verklaringen voor de Duitse en Zwitserse asielinstanties, beperkt u uw tijd in Guinee voor het CGVS tot een week.

Niet alleen het tijdstip van uw vertrek blijkt tegenstrijdig te zijn tussen de verschillende asielinstanties, ook over uw vervolgingsfeiten blijken uw verklaringen te verschillen. Zo meent u eerst in Zwitserland dat u uw land van herkomst ontvluchtte doordat u deelnam aan een demonstratie op 6 maart 2015 in Tombodu tegen de uit ambt ontzegging van ex-vice-president Sam-Sumana. De politie zocht u, maar u slaagde erin om te ontsnappen, en werd dus niet gearresteerd (zie Zwitsers asieldossier, toegevoegd aan administratief dossier). Voor de Duitse asielinstanties zet u uzelf wat centraler in uw relaas en kent u uzelf wat meer verantwoordelijkheden toe. Zo zou u een jeugdleider geweest zijn tijdens de APC verkiezingscampagne. U organiseerde, als jeugdleider, in het Kono district, ook twee demonstraties, één tegen de ex-vice-president en eentje tegen zijn ontzegging uit zijn ambt, beiden vonden plaats in maart 2015 in uw geboortestad. Ook hier werd u gezocht door de Sierra Leonese autoriteiten niet alleen omwille van uw deelname aan deze demonstraties, maar ook , zo vermeldt u tijdens uw hoorzitting van uw beroepsprocedure, omdat u enkele politiemannen aangevallen had (zie Duits asieldossier, toegevoegd aan administratief dossier).

U gevraagd bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud of u in Duitsland en Zwitserland dezelfde vluchtmotieven neerlegde voor uw vertrek uit uw land van herkomst, verklaart u van niet. De reden daarvoor, zo getuigt u, zou zijn omdat u stress had. Er kan echter niet worden ingezien hoe stress ervoor zou zorgen dat uw tijdstip en uw redenen van uw vertrek totaal zouden verschillen bij de verschillende asielinstanties. Hiermee geconfronteerd, wijzigt u uw antwoord, en verklaart dat u niet alles vertelde en het niet één probleem was dat u ondervond, maar meerdere (NPO, p.5). Nochtans werd zowel tijdens uw Zwitsers onderhoud als tijdens uw Duits telkens gevraagd of u al de redenen had opgegeven waarop u telkens bevestigend antwoordde (zie Duits asieldossier, p.5 van interview, en Zwitsers asieldossier, vragen 7.01 en 7.02 van interview). Het is dan ook bijzonder merkwaardig dat uw beweerd lidmaatschap bij de RUFPP helemaal niet aan bod komt in uw Duits en Zwitsers asielrelaas, hoewel dit net de oorzaak was van uw vlucht. Bovendien werd u tijdens uw interview voor de Zwitserse asielinstanties gevraagd of u ooit problemen heeft gekend met de Sierra Leonese autoriteiten of met derden, waarop u “nee” antwoordde (zie Zwitsers asieldossier, vragen 7.02 p.8, toegevoegd aan administratief dossier). Dat u deze impactvolle gebeurtenissen niet vermeldde in Duitsland en Zwitserland terwijl u uitdrukkelijk gevraagd werd naar de redenen en aanleiding van uw vertrek uit Sierra Leone, is op zijn minst gezegd merkwaardig. Geconfronteerd hiermee, meent u dat u toen niet goed was (NPO, p.29). U legt echter geen enkel bewijs voor dat u reeds met psychologische problemen zou kampen in Duitsland of Zwitserland. Meer zelfs, tijdens de beroepsprocedure in Duitsland legt u enkele medische documenten voor. Zij attesteren echter enkel dat u Hepatitis B heeft en hebben geen betrekking tot uw mentale toestand. Nochtans kan er verwacht worden dat indien u toen al

kampte met psychische gezondheidsproblemen, dat u ook daarvoor de nodige documentatie neer zou leggen en dit zou aankaarten tijdens uw beroepsprocedure, iets wat u echter niet deed. Dat u niets van uw problemen die u voor de Belgische asielinstanties verklaart te hebben gekend in Sierra Leone vermeldde in Duitsland of Zwitserland, legt dan ook een zware hypotheek op de geloofwaardigheid van uw asielrelaas zoals geformuleerd in België.

Ook omgekeerd werd u gevraagd waarom uw motieven die u aankaatte in Duitsland en Zwitserland niet vermeldde tijdens uw persoonlijk onderhoud in België (NPO, p.29). U beargumenteert met "omdat België, België is en Zwitserland is Zwitserland" (NPO, p.29). Ook dit antwoord kan echter allerminst overtuigen.

Niet enkel tussen de asielinstanties voor de verschillende landen blijken uw verklaringen inconsistenties te bevatten. Ook in het kader van uw asielprocedure in België legt u (interne) tegenstrijdige verklaringen af. Zo getuigt u tijdens uw interview bij de DVZ dat u twee keer gearresteerd werd in Sierra Leone. Beide arrestaties vonden plaats in januari en u zou door medeburgers naar de politie zijn gebracht waarna u telkens een week werd vastgehouden (zie vragenlijst DVZ, toegevoegd aan administratief dossier). Op geen enkel moment verklaarde u dat u ook nog eens twee keer door de politie zelf gearresteerd werd omwille van uw lidmaatschap bij de vermeende organisatie, RUFFP. Nochtans was dit wel de reden was van uw vertrek. Geconfronteerd hiermee herhaalt u nog eens dat u niet één maar meerdere problemen kende, maar wijzigt dan uw antwoord en verwijst naar uw hoog stressgehalte als verschoningsgrond (NPO, p.29-30). Bovendien vermeldde u deze arrestaties door medeburgers niet wanneer u de ruimte kreeg tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS om uw problemen uiteen te zetten. Het is enkel en alleen als de dossierbehandelaar u met deze afgelegde verklaringen confronteert dat u het zich plots herinnert (NPO, p.24). Dat uw Duits, Zwitsers en Belgisch asielrelaas niet overeenstemmen, alsook dat uw verklaringen bij de verschillende Belgische asielinstanties onderling van elkaar verschillen, ondermijnt volledig de geloofwaardigheid van de door u naar voor geschoven vervolgingsfeiten. Uw argumenten voor deze veelvuldige discrepanties zijn flauw en kunnen niet overtuigen. Bijgevolg kan er niet anders dan besloten worden dat u opzettelijk het Commissariaat-generaal heeft proberen te misleiden.

Bovendien blijken uw verklaringen over de beweerde arrestaties door medeburgers alles behalve doorleefd. Gevraagd wanneer dit zich precies voortdeed, antwoordt u "16 januari zoals je zei". Wanneer de protection officer meedeelt enkel januari te hebben gezegd zonder daarbij te specificeren welke dag, wijzigt u uw antwoord en verklaart u opeens dat u zich de datum niet kan herinneren maar dat het in januari was (NPO, p.25). Ook wanneer er gevraagd wordt om precies uit te leggen wat er gebeurde die dag, blijft u haperen bij vage verklaringen (NPO, p.25). Vervolgens, u gevraagd of dit dan een eenmalige gebeurtenis was dat u gearresteerd werd door medeburgers, bevestigt u dit. Nochtans verklaarde u bij de DVZ dat u dit twee keer meemaakte (zie supra). Hiermee geconfronteerd, verklaart u dat een man wel eens vergeet als de tijd passeert (NPO, p.30). Ook dit is een weinig afdoende verklaring voor uw verschillende versies van de feiten.

Vervolgens dient er ook te worden gewezen op de weinig overtuigende verklaringen die u neerlegde tijdens uw persoonlijk onderhoud betreffende uw lidmaatschap bij de RUFFP. Deze organisatie werd volgens u opgericht door S.. U verklaart eerst dat u hem heeft leren kennen op een vergadering, om dan even later te zeggen dat hij in dezelfde wijk woonde als u en hij u overtuigde om lid te worden. Gevraagd waarom u dan zei dat u hem kende van op de vergadering argumenteert u dat de taalbarrière in de weg staat. Een weinig aannemelijke verklaring gezien uw verklaringen vertaald werden door een tolk die het Krio machtig is. Gevraagd naar de beweegredenen voor uw lidmaatschap bij deze organisatie kan u ook weinig overtuigen. U verklaart dat u gemotiveerd en blij was met hetgeen de organisatie deed. Gevraagd wat ze dan precies deden waardoor u dan zo blij werd, antwoordt u vaag met dat u zag dat hun doel goed was (NPO, p.22). U maakte deel uit van de leiding en was verantwoordelijk voor het mobiliseren van mensen (NPO, p.23). Waarom u niet eerder mensen informeerde over hun rechten, aangezien de situatie in Sierra Leone niet overnacht verslechterde in januari 2016, meent u dat het dan de tijd was dat u wou vechten voor uw rechten en ervoor uw angst hoger was. Waarom dit zo was, verklaart u niet (NPO, p.24). Er wordt u vervolgens gevraagd hoe u precies mensen mobiliseerde en informeerde over hun rechten. Ook hier blijft u slechts steken bij eerdere verklaringen. Nochtans van iemand die beweert zich te hebben bezig gehouden met het informeren van mensen over hun rechten, kan er wel redelijkerwijs verwacht worden hierover gedetailleerd te kunnen vertellen, wat hier echter niet het geval is. Het gebrek aan doorleefde verklaringen zorgen ervoor dat uw lidmaatschap bij deze organisatie weinig kan overtuigen. Bovendien kon uit een uitgebreid onderzoek van het Commissariaat-generaal niet blijken dat er wel degelijk een organisatie bestaat in Sierra Leone onder de naam RUFFP, Recognizance United Force for Peace. Een andere organisatie met dit acroniem is wel gekend, namelijk de Revolutionary United Front Party, een politieke partij ontstaan in 2002 - ontstaan uit een voormalig rebellenleger (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier)..

Aangezien u er niet in slaagt uw lidmaatschap bij de door u vermelde groepering aannemelijk te maken, kunnen ook de vervolgingsfeiten die hieruit vloeien niet geloofwaardig worden geacht.

Tot slot dient er ook te worden gewezen dat hoewel de door u aangehaalde en vermeende arrestaties zich voortdeden in maart 2016, u pas in mei 2016 vertrokken zou zijn uit Sierra Leone. Gevraagd waarom u niet eerder vertrok, meent u dat u wachtte tot de storm was gaan liggen om te vermijden dat u opgepakt zou worden (NPO, p28). Er zouden immers politieposten zijn aan de grens naar Guinee. Gevraagd of deze politieagenten u dan wel toelieten het land te verlaten in mei, antwoordt u bevestigend. Wanneer u dan geconfronteerd wordt dat dit een indicatie is dat u niet in de negatieve aandacht staat of stond van de Sierra Leoonse autoriteiten, wijzigt u opeens uw antwoord en verklaart dat er veel wegen zijn via de welke iemand naar Guinee kan gaan zonder een politiecontrole te passeren. U gevraagd waarom u dan niet direct zo'n weg nam om meteen na uw vrijlating het land te verlaten, getuigt u dat u dacht dat de overheid misschien dan wel politieagenten op deze wegen zou zetten aangezien u nog maar net vrijgelaten was (NPO, p.28-29). U geeft daarenboven aan dat u in de maand tussen uw laatste vrijlating en uw vertrek uit Sierra Leone nog bleef wonen in Freetown zonder dat u problemen ondervond. U meent dat dit kwam omdat u zich schuil hield. Toch gaf u eerder aan dat u bleef werken tot uw vertrek en bevestigde dit meerdere malen. Wanneer u hiermee dan geconfronteerd wordt, verklaart u dat u toch niet werkte tot u uw land verliet (NPO, p.28). Uw talrijke wisselende antwoorden demonstreren hoe u uw antwoorden telkens opnieuw aanpast aan de vragen van de protection officer en kelderen de geloofwaardigheid van uw relaas drastisch.

Ook over uw persoonsgegevens slaagt u er niet in om een helder beeld te geven. Gevraagd wat u als werk deed in Sierra Leone, verklaart u dat u tewerk gesteld was in de transportsector. Nochtans verklaarde u bij de DVZ dat u auto techniek was. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat dit verkeerd is genoteerd en u techniek van generatoren was en u dat tegelijkertijd deed als uw job in de transportsector. U gevraagd of u nog iets anders deed van job, hierna of ervoor, verklaart u van niet. Tijdens uw persoonlijk onderhoud in Zwitserland en Duitsland daarentegen maakte u echter geen notie van deze bovenstaande jobs. Meer zelfs, in meende u Duitsland klerenverkoper te zijn en werkte u in een mijn terwijl u in Zwitserland een goudhandelaar zou geweest zijn (zie asielrelaten Duitsland en Zwitserland, toegevoegd in administratief dossier). Op één van uw Facebookprofielen staat er echter dat u werkte als shift manager voor de London Mining Company in Bombali. Ook hiermee geconfronteerd, getuigt u hoe u enkel zaken transporteerde voor dit bedrijf. Het is bijgevolg opmerkelijk dat het de protection officer is die u moet herinneren aan uw andere jobs hoewel u wel expliciet meedeelt nergens anders te hebben gewerkt buiten die ene job in de transportsector en als techniek.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een medisch attest voor van uw huisarts. Zoals reeds hierboven werd aangehaald werd u gediagnostiseerd met PTSD door desbetreffende arts zonder hierbij duidelijk wordt op basis van wat zij zich baseerde alsook of hiervoor een gespecialiseerde arts geraadpleegd werd. Bovendien dient er ook te worden gewezen naar de datum van het attest, namelijk twee dagen voor uw persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal. Gevraagd waarom u niet eerder een, gespecialiseerde, dokter raadpleegde, verwijst u naar hoe uw advocaat u adviseerde om een recent doktersattest te verkrijgen. Bovendien werd u gevraagd wanneer deze symptomen zich begonnen te manifesteren waarop u aangeeft dat dit sinds uw aankomst is in Europa. (NPO, p.14). Nochtans legde u tijdens uw hoorzitting van uw beroepsprocedure in Duitsland twee medische documenten neer die enkel en alleen attesteerden dat u lijdt aan hepatitis B. Dat u geen document voorlegde over uw psychologische toestand is opvallend. Zeker gezien u van mening bent dat u toen reeds al leed aan deze symptomen. Even later verklaart u opeens dat deze symptomen zelfs al veel eerder begonnen, namelijk in uw land van herkomst.

Uw advocaat stuurde tot slot op 6 augustus 2024 bijkomende opmerkingen betreffende uw mentale gezondheidstoestand. Daarbij werd er verwezen naar het attest dat reeds hierboven ruim besproken werd. Bovendien werd er meegedeeld dat u toch geen concrete opvolging kende bij een psycholoog of psychiater. Ook hier wordt er verwezen naar de vermeende vervolgingsfeiten die u als kind zou hebben meegemaakt toen u verklaart te zijn ontvoerd door de rebellen en dat deze gevolgen een permanent karakter kunnen verlenen. Ook hier dient er te worden verwezen naar bovenstaande vaststelling dat dit, indien werkelijk het geval is, het bijzonder opvallend is dat daar geen enkel woord over gerept werd tijdens heel de procedure in Duitsland.

Op 30 augustus 2024 stuurde uw advocaat een mail met daarin het verslag van uw psycholoog waarbij u sinds kort, namelijk pas sinds 13 augustus, in behandeling bent. U volgde ondertussen twee sessies. Uit het attest blijkt dat u een aantal psychische klachten presenteert waaronder depressieve gevoelens, stress, angsten en slaaploosheid. U zou vergeetachtig zijn en het moeilijk hebben om uw geschiedenis te reconstrueren. Uw psycholoog kan echter niet bevestigen of dit door post-traumatische stress syndroom zou komen of psychotische problematiek. Op basis van welke onderzoeken zij deze opmerkingen maakt, is niet

duidelijk. Opvallend hierbij is dat u op uw persoonlijk onderhoud melding maakte dat u ook in Sierra Leone en in Duitsland problemen kende, hoewel u verklaarde bij uw psycholoog dat deze problematiek pas begon na uw vlucht uit Duitsland. Uw advocaat haalt verder aan dat deze verzwarende factoren zouden leiden tot een onmenselijke en vernederende behandeling in geval van terugkeer naar Sierra Leone. Hierbij dient er te worden opgemerkt dat in Sierra Leone ook de mogelijkheid bestaat een behandeling te krijgen voor bovengenoemde problematiek (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier).

Tot slot kreeg het Commissariaat-generaal ook nog een brief (dd. 23.01.2023) van uw psychotherapeut op 10 augustus 2024. Hierin wordt er verklaard dat u sinds december 2022 om de twee weken op gesprek komt, al wordt de begindatum niet meegedeeld. Bijgevolg, kan er van uit gegaan worden dat u, op het moment van schrijven, hooguit vier keer zou zijn langs geweest (maar vermoedelijk minder). Net als bij uw huisarts, dient ook hier te worden vastgesteld dat uit het verslag, niet duidelijk op te maken valt aan welke onderzoeken u onderworpen werd om deze vaststellingen te bekomen.

Uit bovenstaande vaststellingen dient bijgevolg geconcludeerd te worden dat u uw vrees ten aanzien van uw land van herkomst niet aannemelijk heeft kunnen maken. Zo kelderen de frappante en veelvuldige tegenstrijdige verklaringen tussen uw Duits, Zwitsers en Belgisch asielrelaas helemaal de geloofwaardigheid van de door u naar voor geschoven vervolgingsfeiten. Ook de verschillen tussen uw verklaringen binnen de verschillende Belgische asielinstanties dragen hiertoe bij. Ook kon u niet overtuigen wat betreft uw vermeend lidmaatschap van een politieke organisatie die de oorzaak zou zijn van uw vervolgingsfeiten en bijgevolg kan er ook geen geloof worden gehecht aan deze laatste beweringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het enig middel de volgende schendingen aan: “Schending van de artikelen 48/3 en 48/4. van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht”.

Verzoeker voert aan dat de gebeurtenissen meerdere jaren gelden plaatsvonden. Het verschil in tijdstip waarop verzoeker volgens zijn verklaringen Sierra Leone heeft verlaten, zoals wordt vastgesteld in België ten opzichte van Zwitserland en Duitsland, doet geen afbreuk aan de ernst en geloofwaardigheid van zijn verhaal. De discrepanties in zijn verklaringen over de vervolgingsfeiten zijn te wijten aan verschillende factoren. Verzoeker heeft niet met één enkel probleem te maken gehad, maar met meerdere. Bij het reconstrueren van zijn verhaal kan het voorkomen dat bepaalde elementen pas in België naar voren zijn gebracht, terwijl deze eerder nog niet werden vermeld.

Daarnaast lijdt verzoeker aan aanzienlijke psychische klachten. Hij kampt met een posttraumatische stressstoornis (PTSS), depressieve symptomen en gevoelens van angst als gevolg van zijn ervaringen in Sierra Leone. Verzoeker was kindsoldaat, werd tweemaal gearresteerd door de politie en leefde voortdurend in angst.

Inzake zijn relaas wijt verzoeker het verschil tussen zijn verklaringen over zijn arrestaties bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en bij het CGVS aan de emotionele en psychologische belasting waarmee verzoeker te maken heeft, evenals de complexiteit van zijn persoonlijke geschiedenis. Hoewel er sprake is van een verschil in de kwantitatieve weergave van het aantal arrestaties, zijn de redenen waarom verzoeker werd gearresteerd consistent en duidelijk. Zijn lidmaatschap bij de Revolutionaire Verenigde Frontpartij (RUF) en de activiteiten die hij in dat kader verrichtte, zoals het deelnemen aan manifestaties en andere politieke acties, waren de directe aanleiding voor zijn arrestaties. Deze activiteiten brachten hem in het vizier van de autoriteiten, hetgeen leidde tot zijn vervolging en uiteindelijk zijn noodzaak om te vluchten. De kern van verzoekers verhaal blijft echter overeind: hij heeft zich ingezet voor de RUF, is om die reden vervolgd en moest uiteindelijk zijn thuisland ontvluchten om te ontsnappen aan verdere vervolging en levensbedreigende omstandigheden.

Inzake het betwiste lidmaatschap van RUF voert verzoeker aan dat rekening moet worden gehouden met stress, trauma en culturele verschillen. Het verschil in verklaringen vindt zijn oorzaak in de informele en

organische manier waarop politieke betrokkenheid vaak plaatsvindt in conflictgebieden. Het ontmoeten van een leider in de wijk en vervolgens verdere betrokkenheid via vergaderingen zijn geen tegenstrijdige, maar eerder complementaire feiten. Het CGVS betwist verzoekers beweegredenen om zich bij de RUFP aan te sluiten, en vraagt zich af waarom hij juist op dat moment besloot om voor mensenrechten te vechten, aangezien de situatie in Sierra Leone niet plots zou zijn verslechterd. Deze redenering houdt echter geen stand. De burgeroorlog in Sierra Leone was een langdurig en complex conflict waarbij mensenrechtenschendingen, zoals dwangarbeid, seksuele slavernij, en de inzet van kindsoldaten, wijdverspreid waren. In dergelijke contexten komt betrokkenheid bij mensenrechtenorganisaties vaak voort uit een accumulatie van persoonlijke ervaringen met onderdrukking en onrecht. Het is niet ongebruikelijk dat individuen op een bepaald moment besluiten om actie te ondernemen, mede afhankelijk van hun sociale en politieke omgeving. Verzoekers verklaringen over herhaalde arrestaties vanwege zijn activiteiten binnen de RUFP versterken zijn geloofwaardigheid. Politieke en sociale activiteiten tegen een onderdrukkend regime brengen in veel conflictgebieden een reëel risico van arrestatie met zich mee, wat consistent is met zijn ervaringen.

Inzake zijn medische situatie (PTSD) stelt verzoeker dat het feit dat verzoeker hiervan in eerdere procedures geen melding maakt, niet betekent dat deze niet bestaan. Psychologische klachten, zoals PTSS, depressieve gevoelens en angststoornissen, kunnen zich pas manifesteren of worden gearticuleerd in een context van relatieve veiligheid of na langdurige stress. Daarnaast is het algemeen bekend dat asielzoekers in de eerste fase van hun procedure vaak terughoudend zijn om persoonlijke of traumatische informatie te delen, mede door stigma of een gebrek aan vertrouwen. De kritiek van het CGVS dat de brieven van psychologen en psychiaters onvoldoende methodologie beschrijven, is niet gerechtvaardigd. In asielprocedures is het niet vereist dat medische rapporten uitgebreide technische details bevatten over diagnostische methoden. Wat telt, is dat de conclusies consistent zijn met het klinische beeld van de patiënt en dat de klachten logisch voortvloeien uit zijn persoonlijke omstandigheden en ervaringen.

2.2. Verzoeker voegt bij het verzoekschrift:

- Brief psychotherapeut L.A.
- Psychologisch verslag W.B..

Beoordeling

- 1.
- 2.
3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) *de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) *alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) *de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) *de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) *de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

4. Verzoeker verwijst middels de twee bijgebrachte attesten naar zijn psychologische situatie die een weerslag zou hebben op de inhoud van zijn verklaringen.

De bestreden beslissing stelt dienaangaande:

“Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u aanvankelijk geen elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud voor het CGVS daarentegen verklaart u dat het niet goed gaat met u. U verklaart ziek te zijn door de stress die u ervaart (notities persoonlijk onderhoud (hierna NPO), p.3). U legt hiervoor een medisch attest neer opgesteld door uw huisarts waarin staat dat u lijdt aan het post traumatisch stress syndroom. Ten eerste dient er te worden opgemerkt dat het attest echter niet vermeldt dat u niet in staat zou zijn om gedetailleerde, coherente en samenhangende verklaringen af te leggen tijdens een persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek om internationale bescherming. Het attest in kwestie werd bovendien opgemaakt door uw huisarts en geenszins een gespecialiseerde arts in dit vakgebied. Uit het attest blijkt bovendien niet op te maken op welke onderzoeken de gestelde diagnoses werden gebaseerd, dan wel of u überhaupt werd onderworpen aan een cognitief neuropsychologisch onderzoek. U gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud of u ooit specifieke onderzoeken heeft moeten ondergaan, meent u dat u gewoon telkens vertelde aan uw arts hoe u zich voelde en dan medicatie kreeg (NPO, p.14, 15).

Hoe uw post traumatisch stress syndroom zich uit, valt niet op te maken uit het attest en vermeldt bovendien geen concrete steunmaatregelen. Er werd u daarom gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud met welke specifieke steunmaatregelen er rekening dient worden te gehouden zodat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen. U geeft aan dat u geen nood heeft aan dergelijke maatregelen (NPO, p.3). Bovendien werd u gevraagd of u zich fysiek en mentaal goed genoeg voelt om het persoonlijk onderhoud af te leggen waarop u bevestigend antwoordde. Er werd u uitdrukkelijk uitgelegd dat u steeds een pauze kon aanvragen wanneer u daar nood aan had (NPO, p. 3, 14, 21). U geeft bovendien aan dat u uw medicatie dagelijks dient in te nemen en nam deze ook op de dag van uw persoonlijk onderhoud (NPO, p.2). Doorheen het persoonlijk onderhoud werden u manifest eenvoudige en duidelijke vragen gesteld, die u kennelijk kon volgen en waarvan u de logica en inhoud begreep. Er werden zowel open als gesloten vragen gesteld, en waar nodig werd een vraag meerdere malen herhaald of geherformuleerd. De kwaliteit van het gehoor en van de opgetekende verklaringen laten duidelijk zien dat u over ruim voldoende cognitieve capaciteiten beschikt om uw asielaanvraag op een functionele en zelfstandige manier uiteen te zetten. Er kan uit de notities van het persoonlijk onderhoud dan ook niet worden afgeleid dat het onderhoud niet correct zou zijn verlopen of dat u niet in staat zou zijn geweest om afdoende concrete, duidelijke, volwaardige en betrouwbare antwoorden te geven op de gestelde vragen. Zowel doorheen als aan het einde van het persoonlijk onderhoud bevestigde u dat u alle vragen van het persoonlijk onderhoud goed heeft begrepen (NPO p.14, 21, 29).

[...]

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een medisch attest voor van uw huisarts. Zoals reeds hierboven werd aangehaald werd u gediagnostiseerd met PTSD door desbetreffende arts zonder hierbij duidelijk wordt op basis van wat zij zich baseerde alsook of hiervoor een gespecialiseerde arts geraadpleegd werd. Bovendien dient er ook te worden gewezen naar de datum van het attest, namelijk twee dagen voor uw persoonlijk onderhoud voor het Commissariaat-generaal. Gevraagd waarom u niet eerder een, gespecialiseerde, dokter raadpleegde, verwijst u naar hoe uw advocaat u adviseerde om een recent doktersattest te verkrijgen. Bovendien werd u gevraagd wanneer deze symptomen zich begonnen te manifesteren waarop u aangeeft dat dit sinds uw aankomst is in Europa. (NPO, p.14). Nochtans legde u tijdens uw hoorzitting van uw beroepsprocedure in Duitsland twee medische documenten neer die enkel en alleen attesteerden dat u lijdt aan hepatitis B. Dat u geen document voorlegde over uw psychologische toestand is opvallend. Zeker gezien u van mening bent dat u toen reeds al leed aan deze symptomen. Even later verklaart u opeens dat deze symptomen zelfs al veel eerder begonnen, namelijk in uw land van herkomst.

Uw advocaat stuurde tot slot op 6 augustus 2024 bijkomende opmerkingen betreffende uw mentale gezondheidstoestand. Daarbij werd er verwezen naar het attest dat reeds hierboven ruim besproken werd. Bovendien werd er meegedeeld dat u toch geen concrete opvolging kende bij een psycholoog of psychiater. Ook hier wordt er verwezen naar de vermeende vervolgingsfeiten die u als kind zou hebben meegemaakt toen u verklaart te zijn ontvoerd door de rebellen en dat deze gevolgen een permanent karakter kunnen verlenen. Ook hier dient er te worden verwezen naar bovenstaande vaststelling dat dit, indien werkelijk het geval is, het bijzonder opvallend is dat daar geen enkel woord over gerept werd tijdens heel de procedure in Duitsland.

Op 30 augustus 2024 stuurde uw advocaat een mail met daarin het verslag van uw psycholoog waarbij u sinds kort, namelijk pas sinds 13 augustus, in behandeling bent. U volgde ondertussen twee sessies. Uit het attest blijkt dat u een aantal psychische klachten presenteert waaronder depressieve gevoelens, stress, angsten en slaaploosheid. U zou vergeetachtig zijn en het moeilijk hebben om uw geschiedenis te reconstrueren. Uw psycholoog kan echter niet bevestigen of dit door post-traumatische stress syndroom zou

komen of psychotische problematiek. Op basis van welke onderzoeken zij deze opmerkingen maakt, is niet duidelijk. Opvallend hierbij is dat u op uw persoonlijk onderhoud melding maakte dat u ook in Sierra Leone en in Duitsland problemen kende, hoewel u verklaarde bij uw psycholoog dat deze problematiek pas begon na uw vlucht uit Duitsland. Uw advocaat haalt verder aan dat deze verzwarende factoren zouden leiden tot een onmenselijke en vernederende behandeling in geval van terugkeer naar Sierra Leone. Hierbij dient er te worden opgemerkt dat in Sierra Leone ook de mogelijkheid bestaat een behandeling te krijgen voor bovengenoemde problematiek (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier).

Tot slot kreeg het Commissariaat-generaal ook nog een brief (dd. 23.01.2023) van uw psychotherapeut op 10 augustus 2024. Hierin wordt er verklaard dat u sinds december 2022 om de twee weken op gesprek komt, al wordt de begindatum niet meegedeeld. Bijgevolg, kan er van uit gegaan worden dat u, op het moment van schrijven, hooguit vier keer zou zijn langs geweest (maar vermoedelijk minder). Net als bij uw huisarts, dient ook hier te worden vastgesteld dat uit het verslag, niet duidelijk op te maken valt aan welke onderzoeken u onderworpen werd om deze vaststellingen te bekomen.”

De louter algemene verwijzing naar PTSD en naar verzoekers psychische situatie middels de bijgevoegde - en reeds door verweerder beoordeelde - attesten kan de voorstaande motivering niet wijzigen. Verzoeker brengt geen concreet gegeven of verweer bij dat de voorstaande pertinente en terechte motivering vermag te weerleggen. Verzoeker toont niet aan dat hij geen volwaardige en nuttige verklaringen kon afleggen bij verweerder. Te dezen is het ook frappant dat verzoeker geen attest bijbrengt dat dateert van na 6 november 2024, de datum van de betekening van de bestreden beslissing. Dit toont aan dat verzoeker geen nood heeft aan bijstand inzake de vermeende psychische problematiek.

5. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan.

Inzake verzoekers reisroute en voorgehouden profiel stelt de bestreden beslissing:

“Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat er van een verzoeker wordt verwacht consistente, coherente en gedetailleerde verklaringen af te leggen bij de verschillende asielinstanties – wat u nalaat te doen. U diende op 24 december 2016 een verzoek om internationale bescherming in bij de Zwitserse asielinstanties en op 7 februari 2017 in Duitsland. Allereerst dient er te worden gewezen dat het tijdstip dat u uw land van herkomst verliet, verschilt naargelang uw verklaringen bij de verschillende asielinstanties. Zo verklaart u zowel in Zwitserland als in Duitsland dat u Sierra Leone verliet eind mei 2015. Bij de Belgische asielinstanties daarentegen situeert u uw vertrek pas een jaar later. Meer zelfs, ook uw vervolgingsfeiten die u meent te hebben ervaren in uw thuisland zouden zich situeren in 2016. Hiermee geconfronteerd verklaart u dat de dossierbehandelaar u misschien niet goed begrepen had (NPO, p. 28). Nochtans, werd uw interview in Zwitserland in het Fula afgelegd en in Duitsland in het Krio. Dat u bovendien zowel in beide landen, onafhankelijk van elkaar, verklaarde dat u in mei 2015 vertrok in plaats van mei 2016, is wel zeer merkwaardig. U probeert deze discrepantie te verklaren door te verwijzen naar uw geheugen niet meer zo goed functioneert. Er wordt dan voor de zekerheid nogmaals gevraagd wanneer u denkt dat u uw land heeft verlaten waarop u toch nog blijft herhalen dat dit in 2016 was. Toch dient ook hierbij te worden opgemerkt dat u uw asielaanvraag indiende in Zwitserland en Duitsland respectievelijk 6 maanden en 7 maanden na uw beweerde vertrek uit Sierra Leone in mei 2016. Dat u een halfjaar later niet meer zou weten of u een half jaar of net een anderhalf jaar eerder vertrok uit uw land van herkomst is zeer bedenkelijk en weinig geloofwaardig. Waar u bovendien, na uw vlucht uit uw land, een jaar in Guinee zou hebben verbleven volgens uw verklaringen voor de Duitse en Zwitserse asielinstanties, beperkt u uw tijd in Guinee voor het CGVS tot een week.

[...]

Ook over uw persoonsgegevens slaagt u er niet in om een helder beeld te geven. Gevraagd wat u als werk deed in Sierra Leone, verklaart u dat u tewerk gesteld was in de transportsector. Nochtans verklaarde u bij de DVZ dat u auto techniker was. Hiermee geconfronteerd, antwoordt u dat dit verkeerd is genoteerd en u techniker van generatoren was en u dat tegelijkertijd deed als uw job in de transportsector. U gevraagd of u nog iets anders deed van job, hierna of ervoor, verklaart u van niet. Tijdens uw persoonlijk onderhoud in Zwitserland en Duitsland daarentegen maakte u echter geen notie van deze bovenstaande jobs. Meer zelfs, in meende u Duitsland klerenverkoper te zijn en werkte u in een mijn terwijl u in Zwitserland een goudhandelaar zou geweest zijn (zie asielrelazen Duitsland en Zwitserland, toegevoegd in administratief

dossier). Op één van uw Facebookprofielen staat er echter dat u werkte als shift manager voor de London Mining Company in Bombali. Ook hiermee geconfronteerd, getuigt u hoe u enkel zaken transporteerde voor dit bedrijf. Het is bijgevolg opmerkelijk dat het de protection officer is die u moet herinneren aan uw andere jobs hoewel u wel expliciet meedeelt nergens anders te hebben gewerkt buiten die ene job in de transportsector en als techniker.”

Verzoekers verweer (de gebeurtenissen dateren van lang geleden, het verschil in tijdstip aangaande het verlaten van Sierra Leone, psychische klachten) kunnen niet aangenomen worden als nuttig en concreet verweer ten aanzien van de veelheid aan discrepanties inzake wezenlijke onderdelen van zijn relaas, zoals het tijdstip van verlaten van Sierra Leone en zijn beroepsbezigdheden. Verzoeker brengt geen plausibele redenen bij ter verantwoording van de vele verschillen in zijn verklaringen tijdens de verschillende asielprocedures die hij reeds in Europa doorliep.

6. Verzoeker voert een vrees aan ingevolge activiteiten voor het RUFPP.

Na kennisname van de elementen in het rechtsplegingsdossier stelt de Raad in navolging van verweerder het volgende vast:

- verzoekers verklaringen inzake de aangevoerde vervolgingsfeiten voor de asielinstanties in Zwitserland (deelname aan een demonstratie op 6 maart 2015 in Tombodu tegen de uit ambt ontzegging van ex-vice-president Sam-Sumana) en Duitsland (jeugdleider tijdens APC- verkiezingscampagne, organisator van twee demonstraties, vervolging wegens deelname aan deze demonstraties én aanval op enkele politiemannen) zijn inconsistent;

- noch in Zwitserland, noch in Duitsland haalde verzoeker problemen aan wegens activiteiten voor RUFPP, het hoofdmotief van zijn verzoek om internationale bescherming in België;

- in het kader van de asielpprocedure in België legt verzoeker ook incoherente verklaringen af over arrestaties: (i) bij de DVZ verklaarde hij twee maal gearresteerd te zijn geweest, telkens in januari en hij zou door medeburgers naar de politie zijn gebracht waar hij telkens een week werd vastgehouden (vragenlijst DVZ) en maakte hij nergens melding van het feit dat hij ook nog eens twee keer door de politie zelf gearresteerd werd omwille van lidmaatschap van de RUFPP (ii) bij verweerder maakt hij spontaan geen melding van arrestaties door medeburgers, slechts wanneer verzoeker met deze afgelegde verklaringen wordt geconfronteerd blijkt hij zich deze te herinneren (NPO, p. 24) (iii) de verklaringen over de arrestaties door medeburgers zijn oppervlakkig (datum, hoeveel maal gearresteerd);

- verzoekers verklaringen inzake zijn lidmaatschap bij de RUFPP zijn niet aannemelijk wegens de wijze waarop hij de oprichter heeft leren kennen, de oppervlakkige beweegredenen voor zijn lidmaatschap en de wijze waarop hij mensen informeerde over hun rechten. Dit geldt des meer omdat de naam RUFPP, Recognizance United Force for Peace, niet gekend is en verzoeker hiervan evenmin een begin van bewijs bijbrengt; dit terwijl een andere organisatie met dit acroniem is gekend als Revolutionary United Front Party, een politieke partij ontstaan in 2002;

Aangezien verzoeker er helemaal niet in slaagt zijn lidmaatschap bij de RUFPP aannemelijk te maken, zijn de hieruit voortvloeiende vervolgingsfeiten niet plausibel.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Hij komt immers niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas inzake zijn arrestaties en lidmaatschap van RUFPP, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen inzake dit lidmaatschap en arrestaties, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen door te wijzen op stress, trauma en culturele factoren, het poneren van een vrees voor vervolging wegens het (ongeloofwaardige) lidmaatschap en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

8. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoeker geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

Kosten

9. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien februari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS